

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/765**ze dne 14. května 2019,****kterým se zrušuje antidumpingové clo z dovozu bioethanolu pocházejícího ze Spojených států amerických a ukončuje řízení týkající se tohoto dovozu na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení,

po konzultaci s členskými státy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP**1.1. Platná opatření**

- (1) Na základě antidumpingového šetření (dále jen „původní šetření“) uložila Rada prováděcím nařízením (EU) č. 157/2013 ⁽²⁾ konečné antidumpingové clo ve výši 62,3 EUR za metrickou tunu (dále jen „tuna“) na dovoz bioethanolu pocházejícího ze Spojených států amerických (dále jen „USA“ nebo „dotčená země“). Na tato opatření se dále odkazuje jako na „platná opatření“.

1.2. Žádost o přezkum před pozbytím platnosti

- (2) Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti ⁽³⁾ platných opatření obdržela Komise dne 7. listopadu 2017 žádost o zahájení přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) 2016/1036.
- (3) Žádost podalo sdružení ePure (dále jen „žadatel“) jménem výrobců, kteří představují více než 25 % celkové výroby bioethanolu v Unii.
- (4) Žádost byla odůvodněna tím, že pokud by opatření pozbyla platnosti, vedlo by to pravděpodobně k přetrvávání a obnovení dumpingu a přetrvávání a obnovení újmy působené výrobnímu odvětví Unie.

1.3. Zahájení přezkumu před pozbytím platnosti

- (5) Komise dospěla k závěru, že pro zahájení přezkumu před pozbytím platnosti existují dostatečné důkazy, a dne 20. února 2018 oznámila prostřednictvím oznámení zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁴⁾ zahájení přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení (dále jen „oznámení o zahájení přezkumu“).

1.4. Zúčastněné strany

- (6) V oznámení o zahájení přezkumu vyzvala Komise zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak zúčastnit šetření. Komise mimoto o zahájení šetření výslovně informovala další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce, obchodníky/výrobce směsí a orgány USA, známé dovozce, dodavatele a uživatele, jakož i obchodníky a vyzvala je k účasti.
- (7) Zúčastněné strany měly možnost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 157/2013 ze dne 18. února 2013 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz bioethanolu pocházejícího ze Spojených států amerických, Úř. věst. L 49, 22.2.2013, s. 10.

⁽³⁾ Oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti některých antidumpingových opatření, Úř. věst. C 180, 8.6.2017, s. 37.

⁽⁴⁾ Oznámení o zahájení přezkumu před pozbytím platnosti antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz bioethanolu pocházejícího ze Spojených států amerických, Úř. věst. C 64, 20.2.2018, s. 7.

1.5. Výběr vzorku

- (8) V oznámení o zahájení přezkumu Komise uvedla, že v souladu s článkem 17 základního nařízení možná vybere vzorek zúčastněných stran.

1.5.1. Výběr vzorku vyvážejících výrobců a obchodníků/výrobců směsí v USA

- (9) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je nutný výběr vzorku, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce a obchodníky/výrobce směsí v USA, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení přezkumu. Komise mimoto požádala příslušné orgány USA, aby určily a/nebo kontaktovaly případné další vyvážející výrobce a obchodníky/výrobce směsí, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.
- (10) Přihlásilo se osm výrobců biopaliv. Žádný z nich však nevyráběl výrobek, který je předmětem přezkumu.
- (11) Mimoto se přihlásila tři sdružení výrobců biopaliv v USA a byla zaregistrována jako zúčastněné strany.

1.5.2. Výběr vzorku výrobců v Unii

- (12) V oznámení o zahájení přezkumu Komise uvedla, že předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. Vzorek by založen především na objemu výroby, bylo však dosaženo rovněž náležitého zeměpisného rozložení a zastoupení různých skupin. Navrhovaný vzorek sestával ze čtyř výrobců v Unii a Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily.
- (13) Na základě obdržených připomínek byl jeden výrobce předběžně zařazený do vzorku nahrazen kvůli svému vztahu s jiným předběžně vybraným výrobcem. Čtyři výrobci zařazení do vzorku představovali 25 % výroby bioethanolu v Unii v období přezkumného šetření. Vzorek je pro výrobní odvětví Unie reprezentativní.

1.5.3. Výběr vzorku dovozců

- (14) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je nutný výběr vzorku, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení přezkumu.
- (15) Požadované informace poskytli a se zařazením do vzorku souhlasili tři dovozci, kteří nejsou ve spojení. Na tomto základě Komise rozhodla, že výběr vzorku není nutný.

1.6. Nedostatečná spolupráce

- (16) Jelikož žádný z výrobců v USA, kteří se přihlásili během výběru vzorku, nevyráběl v období přezkumného šetření výrobek, který je předmětem přezkumu, musela Komise s ohledem na vyvážející výrobce vycházet v souladu s článkem 18 základního nařízení z dostupných údajů.
- (17) Komise vyrozuměla o použití ustanovení čl. 18 odst. 1 základního nařízení orgány USA a poskytla jim možnost vyjádřit své stanovisko. Komise neobdržela žádné připomínky.
- (18) Ačkoli žádný vyvážející výrobce nespolupracoval, tři sdružení výrobců biopaliv v USA, která se přihlásila, předkládala během šetření svá podání. Tato podání byla zohledněna.

1.7. Odpovědi na dotazník

- (19) Komise zaslala dotazníky čtyřem výrobcům v Unii zařazeným do vzorku a třem dovozcům, kteří nejsou ve spojení a kteří se přihlásili.
- (20) Odpovědi na dotazník byly obdrženy od čtyř výrobců v Unii zařazených do vzorku a tří dovozců, kteří nejsou ve spojení. Dva ze tří dovozců, kteří nejsou ve spojení, v období přezkumného šetření výrobek, který je předmětem přezkumu, ve skutečnosti nedováželi, a nebyli proto dále bráni v úvahu. Odpověď zbývajícího dovozce, který není ve spojení, na dotazník byla náležitě zohledněna.

1.8. Inspekce na místě

- (21) Komise si vyžádala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné ke stanovení pravděpodobnosti přetrvávání nebo obnovení dumpingu, pravděpodobnosti přetrvávání nebo obnovení újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení se uskutečnila v prostorách těchto společností:

Výrobci v Unii

- Pannonia Ethanol Zrt., Dunaföldvar, Maďarsko
- CropEnergies Bioethanol GmbH, Mannheim, Německo
- Cristanol, Bazancourt, Francie
- Alco Bio Fuel N.V., Ghent, Belgie

Dovozci

- Shell Trading Rotterdam B.V., Rotterdam, Nizozemsko

1.9. Další postup

- (22) Navzdory nedostatečné spolupráci ze strany vyvážejících výrobců, jak je uvedeno v 10. a 16. až 18. bodě odůvodnění, předložila tři sdružení výrobců biopaliv v USA a žadatel několik souborů připomínek k zahájení přezkumu. Vzhledem k závěrům uvedeným níže v kapitole 3 nejsou dotyčné připomínky v tomto dokumentu blíže projednány.
- (23) Dne 1. března 2019 poskytla Komise informace týkající se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě hodlá zrušit platné antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí informací“). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutým informacím předložit své připomínky.
- (24) Dne 12. března 2019 předložil žadatel písemné podání, v němž vyjádřil své stanovisko ke zjištěním Komise. Žadatel zpochybnil předběžný závěr Komise, že pokud by opatření pozbyla platnosti, nedojde pravděpodobně k obnovení dumpingu.
- (25) Vzhledem k těmto připomínkám požádala tři sdružení výrobců biopaliv v USA o slyšení u útvarů Komise, které se uskutečnilo dne 19. března 2019. Po tomto slyšení zaslala tato sdružení Komisi další dokumenty k doložení určitých tvrzení. Dne 20. března 2019 objasnil během slyšení své stanovisko žadatel.
- (26) Připomínky zúčastněných stran byly zváženy a případně vzaty v úvahu.

1.10. Období šetření a posuzované období

- (27) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017 (dále jen „období přezkumného šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2014 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

2. VÝROBEK, KTERÝ JE PŘEDMĚTEM PŘEZKUMU, A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Výrobek, který je předmětem přezkumu

- (28) Výrobkem, který je předmětem přezkumu, je bioethanol, někdy označovaný jako „palivo ethanol“, tj. ethylalkohol vyráběný ze zemědělských produktů (jak jsou uvedeny v seznamu v příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie), denaturovaný či nedenaturovaný, s výjimkou produktů s obsahem vody převyšujícím 0,3 % (m/m) měřeno v souladu s normou EN 15376, avšak včetně ethylalkoholu vyráběného ze zemědělských produktů (jak jsou uvedeny v seznamu v příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie) ve směsi s benzinem o obsahu ethylalkoholu převyšujícím 10 % (v/v) určený pro použití v palivu, pocházející z USA, v současnosti kódů KN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 50, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 a ex 3824 99 92 (kódů TARIC 2207 10 00 12, 2207 20 00 12, 2208 90 99 12, 2710 12 21 11, 2710 12 25 92, 2710 12 31 11, 2710 12 41 11, 2710 12 45 11, 2710 12 49 11, 2710 12 50 11, 2710 12 70 11, 2710 12 90 11, 3814 00 10 11, 3814 00 90 71, 3820 00 00 11 a 3824 99 92 66). Bioethanol lze vyrábět z různých zemědělských vstupních surovin, např. cukrové třtiny, cukrové řepy, brambor, manioku a kukuřice. Mezi jednotlivými výrobci mohou existovat menší rozdíly ve výrobním procesu.

- (29) Jednotlivé druhy bioethanolu a směsí bioethanolu, jichž se týká tento přezkum před pozbytím platnosti, mají navzdory možným rozdílům, pokud jde o vstupní suroviny použité pro jejich výrobu, nebo odlišnostem ve výrobním postupu tytéž nebo velmi podobné základní fyzické, chemické a technické vlastnosti a používají se ke stejným účelům. Malé odlišnosti, jež může výrobek, který je předmětem přezkumu, vykazovat, nemění jeho základní definici ani jeho vlastnosti.
- (30) Na bioethanol určený pro jiná použití, než je použití v palivu, se původní šetření nevztahovalo, a není proto předmětem ani tohoto přezkumu před pozbytím platnosti.

2.2. Obdobný výrobek

- (31) V původním šetření Komise zjistila, že bioethanol vyráběný výrobním odvětvím Unie a prodáváný na trhu Unie má obdobné základní fyzické, chemické a technické vlastnosti jako bioethanol vyvážený do Unie z USA. Navzdory používání řady různých zemědělských vstupních surovin je bioethanol pocházející z USA zaměnitelný s bioethanolem vyráběným v Unii.
- (32) Hlavní rozdíl mezi většinou bioethanolu prodáváného na trhu USA a bioethanolem prodáváným na trhu Unie se týká odlišných norem pro obsah vlhkosti. Výrobci v USA obvykle vyrábějí bioethanol s obsahem vody 0,5 % či více, zatímco specifikace pro trh Unie vyžadují nižší obsah vody v maximální výši 0,3 % měřeno podle normy EN 15376, což od výrobců ze třetích zemí vyžaduje další rafinaci, aby byly splněny specifikace pro trh Unie.
- (33) Od zúčastněných stran, které podaly připomínky v rámci tohoto přezkumu před pozbytím platnosti, neobdržela Komise žádné připomínky ohledně obdobného výrobku. Komise proto potvrdila, že tyto výrobky jsou obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

3. PRAVDĚPODOBNOST PŘETRVÁVÁNÍ NEBO OBNOVENÍ DUMPINGU

3.1. Předběžné poznámky

- (34) Žádný z vyvážejících výrobců výrobku, který je předmětem přezkumu, ani obchodníkú/výrobců směsí v USA při šetření nespolupracoval. Komise proto ke zjištění pravděpodobnosti přetrvávání nebo obnovení dumpingu použila v souladu s článkem 18 základního nařízení dostupné údaje. Komise použila v tomto ohledu statistické údaje (tj. databázi podle čl. 14 odst. 6, údaje organizace Agricultural Marketing Resource Center (dále jen „AGMRC“), statistiky Komise USA pro mezinárodní obchod (dále jen „US ITC“) a statistiky Úřadu USA pro energetické informace (dále jen „US EIA“)), jakož i informace, které žadatel uvedl v žádosti o přezkum.
- (35) Komise vyrozuměla o použití ustanovení čl. 18 odst. 1 základního nařízení orgány USA a poskytla jim možnost vyjádřit své stanovisko. Komise neobdržela žádné připomínky.

3.2. Pravděpodobnost přetrvávání dumpingu v Unii, pokud by opatření pozbyla platnosti

- (36) V souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení Komise zkoumala, zda v současnosti dochází k dumpingu a zda by pozbytí platnosti opatření pravděpodobně vedlo k přetrvávání nebo obnovení dumpingu.
- (37) V posuzovaném období včetně období přezkumného šetření byl vývoz bioethanolu pocházejícího z USA do Unie zanedbatelný. Na základě databáze podle čl. 14 odst. 6 činil dovoz z dotčené země v období přezkumného šetření pouze 4 213,5 tuny, což představovalo podíl na trhu ve výši 0,1 %. Většina tohoto objemu (tj. 99 %) byla během jednoho měsíce dovezena do jednoho členského státu, což podle všeho představuje jednu dodávku.
- (38) Na základě tohoto skutkového stavu Komise předběžně rozhodla, že nemá k dispozici dostatečné údaje, aby mohla dospět k závěru, že reprezentativní objem dovozu výrobku, který je předmětem přezkumu, v období přezkumného šetření prokazuje přetrvávání dumpingu v Unii.
- (39) Komise poté na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení přezkoumala pravděpodobnost obnovení dumpingu ze strany USA.

3.3. Pravděpodobnost obnovení dumpingu, pokud by opatření pozbyla platnosti

- (40) Komise analyzovala, zda je pravděpodobné obnovení dumpingu, pokud by opatření pozbyla platnosti. Přitom byly analyzovány tyto prvky: ceny na domácím trhu v USA, ceny při vývozu z USA do třetích zemí, výrobní kapacita, volná kapacita, spotřeba a zásoby bioethanolu všech výrobců v USA bez ohledu na to, zda splňují požadavek na obsah vlhkosti platný na trhu Unie, a přitažlivost trhu Unie.

Běžná hodnota

- (41) Vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany vyvážejících výrobců bioethanolu v USA byla běžná hodnota v souladu s článkem 18 základního nařízení založena na údajích, které žadatel uvedl v žádosti o přezkum.
- (42) Žádost o přezkum se zakládala na veřejně dostupných údajích organizace AGMRC ⁽⁵⁾. V žádosti o přezkum byla ke stanovení běžné hodnoty použita cena bioethanolu v jednom ze států USA s nejvyšším objemem výroby bioethanolu, a to Illinois.
- (43) Pro úplnost zahrнула Komise do svého výpočtu běžné hodnoty roční průměrné cenové nabídky při prodeji na domácím trhu ve čtyřech státech USA s nejvyšším objemem výroby bioethanolu, pro něž organizace AGMRC poskytla úplné údaje pro období přezkumného šetření, tj. Iowa, Illinois, Nebraska a Jižní Dakota.
- (44) Komise posoudila rovněž tržní ceny bioethanolu na burze Chicago Board of Trade (dále jen „CBOT“). Průměrná cena na burze CBOT byla v období přezkumného šetření mírně vyšší než průměrná prodejní cena na domácím trhu, kterou udávala organizace AGMRC.
- (45) Na základě veřejně dostupných informací Komise zjistila, že se normy pro bioethanol platné v USA liší od norem platných na jiných trzích, včetně tří hlavních vývozních trhů USA, a to Brazílie, Kanady a Peru, pokud jde o požadavky na obsah vody. V porovnání s trhy v Brazílii, Kanadě a Peru povolovaly normy USA nejvyšší obsah vody.
- (46) V žádosti o přezkum žadatel uvedl, že při posuzování potenciálního vývozu bioethanolu z USA do Unie by měla Komise vzít v úvahu dodatečné výrobní náklady související se snížením obsahu vody v bioethanolu (dále jen „příplatek za úpravu pro Unii“). Jelikož tato metodika byla použita v původním šetření, Komise toto tvrzení přijala.
- (47) Aby bylo možné provést spravedlivé srovnání v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení, upravila Komise prodejní cenu na domácím trhu v USA na základě informací, které poskytly AGMRC a CBOT, o dodatečné náklady na úpravu související se snížením obsahu vody v bioethanolu určeném na vývoz. Vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany vyvážejících výrobců v USA vycházela Komise z údajů, jež poskytl žadatel, podle jehož odhadů činí příplatek za úpravu pro Unii 12,30 EUR za tunu. Za účelem přijetí konzervativního přístupu připočítala Komise tento příplatek k běžné hodnotě. Tato běžná hodnota byla použita ve všech výpočtech dumpingu, a to i ve výpočtech s použitím vývozu na trhy, na nichž normy pro bioethanol povolují v porovnání s normou Unie vyšší obsah vody.

Vývozní cena

- (48) Vývozní ceny v období přezkumného šetření byly stanoveny na základě veřejně dostupných údajů, tj. statistik US ITC. V žádosti o přezkum označil žadatel Brazílii, Kanadu a Peru jako tři hlavní vývozní trhy USA a uvedl, že by pravděpodobnost obnovení dumpingu měla být posouzena na základě vývozu USA do těchto zemí. Žadatel poskytl rovněž odhady nákladů na mezinárodní a vnitrostátní dopravu a příplatku za úpravu pro Unii, jak je blíže objasněno v 47. bodě odůvodnění. Komise tento přístup navržený žadatelem přijala a posoudila ceny bioethanolu z USA při prodeji na třech hlavních vývozních trzích USA v období přezkumného šetření.
- (49) Pro úplnost analyzovala Komise také průměrnou vývozní cenu u celkového prodeje bioethanolu z USA na třetích trzích s výjimkou Unie.

⁽⁵⁾ K dispozici na adrese: <https://www.agmrc.org/renewable-energy/ethanol/midwest-ethanol-cash-prices-basis-data-and-charts-for-selected-states> (naposledy zobrazeno dne 12. února 2019).

- (50) Vývozní ceny, které byly k dispozici ve statistické databázi US ITC, byly vykázány na úrovni ceny vyplacené k boku lodí („FAS“). Komise tyto údaje upravila na úroveň ceny ze závodu, a to odečtením nákladů na vnitrostátní dopravu v USA. Vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany vyvážejících výrobců v USA vycházela Komise z informací týkajících se nákladů na vnitrostátní dopravu v USA, které poskytl žadatel.
- (51) Jelikož nebyly k dispozici důkazy, které by svědčily o opaku, měla Komise za to, že ceny při vývozu z USA na jednotlivé vývozní trhy již zahrnují náklady na úpravu související se snížením obsahu vody v bioethanolu. Komise proto neuplatnila žádnou úpravu o dodatečné náklady vynaložené vyvážejícími výrobci v USA.

Srovnání

- (52) Průměrná běžná hodnota byla v souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení srovnána s váženou průměrnou cenou vývozu z USA na tři hlavní vývozní trhy USA, jak bylo uvedeno výše, a to v obou případech na úrovni ceny ze závodu. Porovnána byla rovněž průměrná běžná hodnota a vážená průměrná cena vývozu z USA na všechny třetí trhy s výjimkou Unie.
- (53) Za účelem konzervativního posouzení použila Komise běžnou hodnotu navýšenou o příplatek za úpravu pro Unii, jak je objasněno v 47. bodě odůvodnění, a vývozní cenu, u níž Komise předpokládala, že již zahrnuje případné náklady na úpravu, a proto nebylo nutné vývozní cenu upravit o náklady na úpravu.

Dumpingové rozpětí s použitím vývozních cen do třetích zemí v období přezkumného šetření

- (54) Ke stanovení dumpingového rozpětí při vývozu do třetích zemí srovnala Komise běžnou hodnotu založenou na údajích, které poskytly AGMRC a CBOT, s vývozní cenou na třech hlavních vývozních trzích USA a na všech třetích trzích s výjimkou Unie, která byla náležitě upravena na úroveň ceny ze závodu.
- (55) Komise zjistila, že v období přezkumného šetření nedocházelo k dumpingu při vývozu na tři hlavní vývozní trhy USA posouzené jednotlivě ani na všechny třetí trhy s výjimkou Unie celkově, a to při zohlednění údajů organizace AGMRC ani ceny burzy CBOT použité při výpočtu běžné hodnoty.
- (56) Po poskytnutí informací žadatel tvrdil, že Komise dospěla k nesprávnému závěru, že v období přezkumného šetření nebyl dumping zjištěn. Žadatel ve svých připomínkách k poskytnutí informací určil dumping na dvou vývozních trzích USA (Indie a SAE) a rovněž v souvislosti s vývozem do dvou členských států (Španělsko a Spojené království).
- (57) Co se týká tvrzení žadatele ohledně vývozu z USA do dvou členských států, je třeba uvést, že analýza Komise vycházela z dovozu zaznamenaného v databázi podle čl. 14 odst. 6, jež se za účelem stanovení objemu dovozu z USA do Unie považuje za spolehlivější než vývozní statistiky USA. Přezkoumání tohoto dovozu do jednotlivých členských států nebylo pro šetření podstatné, jelikož Unie je považována za jeden jednotný trh a spis neobsahoval tvrzení ani důkazy týkající se cíleného dumpingu (dovoz do Unie zmíněný v 37. bodě odůvodnění nevykazuje strukturu vývozních cen, které se mezi jednotlivými regiony nebo časovými obdobími významně liší, a nesplňuje tudíž požadavky pro analýzu cíleného dumpingu, jelikož se zejména více než 99 % tohoto dovozu uskutečnilo do jednoho členského státu).
- (58) Dovoz z USA do Unie v období přezkumného šetření se každopádně pokládal za zanedbatelný a nereprezentativní, jak je uvedeno v 37. a 38. bodě odůvodnění.
- (59) Komise ověřila výpočet, který žadatel provedl ve svém podání po poskytnutí informací, a na rozdíl od žadatele nezjistila u vývozu z USA do Indie dumping nad minimální úroveň, nýbrž pouze omezený dumping nad minimální úroveň ve výši 3,1 % při vývozu do SAE. Vývoz do SAE však představoval pouze 3 % celkového vývozu bioethanolu z USA, a nelze jej proto samostatně považovat za reprezentativní. Komise zjistila, že rozdíl ve výsledcích těchto dvou výpočtů byl způsoben skutečností, že žadatel použil k výpočtu běžné hodnoty pouze údaje ze státu Illinois, ačkoli byly k dispozici úplné údaje pro čtyři státy USA, a použitým směnným kurzem. Zatímco žadatel použil k přepočtu hodnot vývozu v USD na EUR jeden roční průměrný směnný kurz, Komise přepočítala hodnoty vývozu v jednotlivých měsících období přezkumného šetření s příslušným průměrným měsíčním směnným kurzem. Žadatel současně provedl úpravu nákladů na vnitrostátní dopravu v USA v EUR, a to ve výši navrhované v žádosti. Jelikož žadatel odhadl v žádosti úpravu v USD, přepočítala Komise odhadovanou hodnotu v USD na EUR v jednotlivých měsících období přezkumného šetření s příslušným průměrným měsíčním směnným kurzem.

- (60) Na základě zjištění uvedeného v 59. bodě odůvodnění se Komise domnívala, že zjištění týkající se omezeného dumpingu u vývozu do SAE nebyla takové povahy, aby zvrátila předchozí zjištění Komise týkající se cenového chování výrobců a/nebo vývozců v USA na třetích trzích. Tvrzení uvedené v 56. bodě odůvodnění musí být proto zamítnuto.
- (61) Rovněž je třeba uvést, že jak je objasněno v 48. bodě odůvodnění, Komise přezkoumala vývoz z USA na tři přední vývozní trhy USA pro bioethanol označené žadatelem. Komise přitom vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany vyvážejících výrobců v USA použila přístup, který žadatel navrhl ve své žádosti. Žadatel v této souvislosti nezdůvodnil, proč tři vývozní trhy USA uvedené v jeho žádosti a přezkoumané Komisí již nepředstavují vhodný základ pro analýzu potenciálních dumpingových praktik výrobců a/nebo vývozců v USA na třetích trzích. Žadatel stejně tak nevedl, proč jsou čtyři země uvedené v připomínkách k poskytnutí informací reprezentativnější, ani proč jsou reprezentativnější než průměrné vývozní ceny veškerého vývozu z USA do třetích zemí s výjimkou Unie.
- (62) Po poskytnutí informací žadatel dále tvrdil, že Komise neuvážila měsíční analýzu předloženou žadatelem, která u vývozu z USA na zahraniční trhy prokazuje významná dumpingová rozpětí.
- (63) Komise vzala na vědomí předchozí podání žadatele týkající se měsíční analýzy. Komise připomenula, že podle čl. 6 odst. 1 základního nařízení by zvolené období šetření v případě dumpingu mělo zpravidla odpovídat období nejméně šesti měsíců, aby bylo zjištění reprezentativní. V daném případě navrhla Komise v souladu se svou obvyklou praxí pro stanovení dumpingu a újmy období šetření v délce dvanácti měsíců. Na základě období šetření navrženého Komisí bylo vypočítáno průměrné dumpingové rozpětí pro období přezkumného šetření. Analýza Komise prokázala, že v celém období přezkumného šetření nedocházelo k dumpingu u vývozu na tři trhy zvolené žadatelem ani na všechny třetí trhy celkem s výjimkou Unie. Tato zjištění nenaznačují pravděpodobnost dalšího dumpingu působícího újmu, jak se vyžaduje v čl. 11 odst. 2 základního nařízení, nýbrž spíše opak. Skutečnost, že v některých konkrétních měsících mohl být zjištěn dumping, nebyla rozhodující pro vyvození jiného závěru v tomto ohledu. Jako ukazatel dumpingu slouží celé období šetření. Jelikož žadatel nevnesl proti použití období šetření v délce dvanácti měsíců námitku ve fázi oznámení o zahájení přezkumu (ani v pozdější fázi), nezjistila Komise žádný důvod pro zkrácení období k posouzení dumpingu. Komise každopádně konstatovala, že by období kratší než šest měsíců mělo být zvoleno pouze za mimořádných okolností. Žadatel nepoukázal na existenci takovýchto mimořádných okolností, a ani Komise se nedomnívá, že takové okolnosti existují. Obdobně skutečnost, že dumping existoval pouze u některých míst určení vývozu, nelze považovat za rozhodující, pokud jde o dumpingové praktiky výrobců a/nebo vývozců v USA na třetích trzích, ani ji nelze použít k vyvození závěru ohledně obnovení dumpingu při vývozu do Unie. Toto tvrzení musí být proto zamítnuto.

3.3.1. Výrobní kapacita, volná kapacita, spotřeba a zásoby

- (64) Statistiky US EIA ⁽⁶⁾ prokázaly kapacitu pro výrobu bioethanolu v USA v období přezkumného šetření ve výši 46,4 milionu tun. To je více než desetinásobek velikosti trhu Unie, na němž spotřeba v období přezkumného šetření činila 4,3 milionu tun.
- (65) Při šetření však nebyla volná kapacita v USA zjištěna. Ze statistik US EIA vyplývá, že objem výroby výrobního odvětví USA v období přezkumného šetření představoval více než 100 % (47,6 milionu tun) jeho jmenovité výrobní kapacity.
- (66) V žádosti o přezkum před pozbytím platnosti předložil žadatel důkazy týkající se nadměrné nabídky na trhu USA kvůli omezenému růstovému potenciálu domácí spotřeby. Ve svém podání ze dne 20. listopadu 2018 žadatel toto tvrzení zopakoval.
- (67) Komise posoudila domácí spotřebu a vývoz na základě statistik US EIA a US ITC a zjistila, že výrobci v USA vyvezli v období přezkumného šetření pouze 8 % svého objemu výroby. Velká většina výroby bioethanolu v USA byla proto spotřebována na domácím trhu. Spotřeba v USA v období přezkumného šetření činila 43,3 milionu tun; představovala tudíž 91 % výroby v USA a 93 % výrobní kapacity v USA.

⁽⁶⁾ K dispozici na adrese: <https://www.eia.gov/totalenergy/data/monthly/index.php#renewable> (naposledy zobrazeno dne 12. února 2019).

- (68) Zásoby bioethanolu činily 2,9 milionu tun, což představovalo pouze 6 % celkové výroby bioethanolu v USA v období přezkumného šetření. Ačkoliv tento objem zásob odpovídá 68 % spotřeby v Unii v období přezkumného šetření, Komise se domnívala, že zmíněný objem představuje obvyklou úroveň, která je nezbytná k tomu, aby se zamezilo případnému narušení dodávek. Komise tento závěr založila na veřejně dostupných statistikách US EIA. Z historických údajů vyplývá, že v období od roku 1992 do roku 2003 představovaly konečné zásoby 9 % až 12 % celkové výroby v USA a od roku 2004 do období přezkumného šetření 5 % až 7 %.
- (69) Po poskytnutí informací žadatel uvedl, že skutečnost, že 8 % výroby bioethanolu v USA bylo v období přezkumného šetření vyvezeno, dokládá nadměrnou nabídku, kterou je nutno posoudit z hlediska velikosti trhu Unie, jelikož tento objem vývozu představuje 98 % spotřeby v Unii. Žadatel současně tvrdil, že se situace nadměrné nabídky zhorší kvůli omezenému růstovému potenciálu domácí spotřeby, jak dokládá trend trvale rostoucích objemů, jež jsou vyváženy z USA.
- (70) Komise uznala, že trh USA je mnohem větší než trh Unie, pokud jde o výrobu, spotřebu a prodej na vývoz. Žadatel však nepředložil žádné důkazy ohledně toho, proč velikost výrobního odvětví USA naznačuje pravděpodobnost obnovení dumpingu. Žadatel neposkytl rovněž žádné důkazy prokazující, že trvalý růst vývozu byl způsoben omezeným růstovým potenciálem domácí spotřeby v USA, a nikoli jinými faktory, zejména rostoucí poptávkou po bioethanolu na trzích třetích zemí. Šetření ve skutečnosti prokázalo, že spotřeba paliva ethanol na třech hlavních vývozních trzích USA vzrostla o 1,3 milionu tun, zatímco se výroba v těchto zemích zvýšila pouze o 200 tisíc tun. Šetření mimoto prokázalo, že rostly nejen výroba v USA a vývoz z USA, nýbrž také domácí spotřeba. V posuzovaném období vzrostla výroba v USA o 4,8 milionu tun, vývoz o 1,5 milionu tun a domácí spotřeba o 3,1 milionu tun. Toto tvrzení je proto třeba zamítnout.
- (71) Po poskytnutí informací žadatel rovněž tvrdil, že Komise měla přezkoumat maximální udržitelnou výrobní kapacitu podle údajů US EIA, která je o 4,5 % vyšší než jmenovitá kapacita a rovněž vyšší než výroba USA v období přezkumného šetření. Žadatel uvedl, že vezme-li se v úvahu maximální udržitelná výrobní kapacita jako skutečná výrobní kapacita výrobního odvětví USA, existovala v období přezkumného šetření volná kapacita ve výši 0,8 milionu tun.
- (72) Žadatel mimoto předložil novinové články ze září 2018 až ledna 2019 ohledně uzavření zařízení na výrobu ethanolu, které plánuje několik výrobců v USA, aby doložil svá tvrzení týkající se volné kapacity v USA.
- (73) Podle žadatele se Komise odchýlila od své dřívější praxe, pokud jde o dodatečnou kapacitu na výrobu významného množství ve srovnání se spotřebou Unie během období přezkumného šetření (...) Pokud by tato kapacita byla využita k vývozu do Unie a k cenové konkurenci s výrobci v Unii nebo s cenami velkých objemů dovozu z třetích zemí, pak by existovala velká pravděpodobnost, že by se tento vývoz uskutečnil za dumpingové ceny (7).
- (74) S ohledem na tvrzení uvedená v 71. bodě odůvodnění je třeba uvést, že US EIA nahlásil jmenovitou kapacitu a maximální udržitelnou výrobní kapacitu pouze v letech 2011 a 2012 (8). V následujících letech bylo vykazování omezeno na údaje o jmenovité kapacitě. Pro období přezkumného šetření ani pro posuzované období nebyly k dispozici žádné údaje týkající se maximální udržitelné výrobní kapacity. Komise v tomto ohledu uznala, že jmenovitá kapacita nepředstavuje pro mnoho závodů na výrobu ethanolu nutně fyzické omezení výroby. Použitím účinnějších provozních technik může mnoho závodů na výrobu ethanolu fungovat na úrovních, které překračují jejich jmenovitou výrobní kapacitu. Tato úroveň provozu, která se nazývá maximální udržitelnou kapacitou, je však nutně subjektivní (9) a závisí mimo jiné na obsahu vody, jehož chce výrobce dosáhnout (10). Z důkazů obsažených ve spisu vyplývá, že k dosažení nízkého obsahu vody, který se požaduje při vývozu do Unie, je maximální udržitelná výrobní kapacita podstatně nižší než v případě vyššího obsahu vody. Komise se proto domnívala, že historické údaje týkající se maximální udržitelné výrobní kapacity v letech 2011 a 2012, jež

(7) Provoděcí nařízení Rady (EU) č. 191/2014 ze dne 24. února 2014 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých oxidů manganických pocházejících z Jihoafrické republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. L 59, 28.2.2014, s. 7).

(8) K dispozici na adrese <https://www.eia.gov/petroleum/ethanolcapacity/index.php> (naposledy zobrazeno dne 14. března 2019).

(9) K dispozici na adrese <https://www.eia.gov/todayinenergy/detail.php?id=31832> (naposledy zobrazeno dne 28. března 2019).

(10) Viz příloha II podání sdružení USA předloženého po slyšení dne 20. března, která je k dispozici ve veřejně přístupném spisu.

nebyly aktualizovány, nepředstavují spolehlivý údaj o schopnosti výrobního odvětví USA vyrábět nad úroveň, jíž bylo dosaženo v období přezkumného šetření a která byla vyšší než jmenovitá výrobní kapacita, jak již Komise uznala. Komise tudíž potvrdila své původní zjištění, že důkazy obsažené ve spisu nenaznačují celkově významnou volnou kapacitu v USA.

- (75) Co se týká možného uzavření výrobních zařízení v USA, informace se netýkají období přezkumného šetření ani posuzovaného období. Ačkoli je přezkum před pozbytím platnosti výhledovou studií, šetření důsledně zkoumá to, co se pravděpodobně stane za podmínek převládajících v období přezkumného šetření.
- (76) Komise se domnívala, že tvrzení žadatele týkající se výrobní kapacity, která jsou popsána v 71. až 73. bodě odůvodnění, nebyla opodstatněná, a musela být proto zamítnuta.
- (77) Po poskytnutí informací žadatel uvedl, že stav zásob ve výši 6 % výroby nelze považovat za běžnou úroveň, která má zabránit narušení dodávek, jelikož zásoby výrobců v Unii jsou pouze v rozmezí od 1,5 % do 4 %. Žadatel dále zdůraznil, že stávající úroveň zásob není ani zdaleka běžná, jak dokládá novinový článek z února 2016 ⁽¹⁾.
- (78) Co se týká stavu zásob, žadatel rovněž tvrdil, že se Komise nezabývala hlavní obavou výrobního odvětví Unie, které se domnívalo, že vzhledem k tomu, že výrobní odvětví USA bylo schopno vyvážet za dumpingové ceny v období původního šetření (od 1. října 2010 do 30. září 2011), není důvod domnívat se, že tak nebude schopno činit v případě ještě vyšších zásob.
- (79) Co se týká tvrzení uvedeného v 77. bodě odůvodnění, žadatel nepředložil žádné důkazy, které by Komisi umožnily vyvodit závěr, zda je stav zásob v USA neobvykle vysoký, a představuje tudíž hrozbu. Článek z února 2016, který žadatel citoval, popisoval mimořádnou situaci. Podle údajů US EIA byl konečný stav zásob v lednu a únoru 2016 nejvyšší v posuzovaném období, je-li vyjádřen jako procentní podíl výroby v období předchozích dvanácti měsíců končícím v měsíci, pro nějž byly zásoby vykázány.
- (80) Pokud jde o tvrzení uvedené v 78. bodě odůvodnění, Komise uznala, že zásoby v porovnání s obdobím původního šetření v absolutních hodnotách vzrostly. Růst vyjádřený jako podíl výroby však nebyl významný (z 5,6 % v období původního šetření na 6 % v období přezkumného šetření). Zásoby v USA byly mimoto v posledních čtrnácti letech stále a představovaly 5 až 7 % výroby, jak je objasněno v 68. bodě odůvodnění. Jelikož žadatel nepředložil pro své tvrzení ohledně toho, že stav zásob v Unii lze považovat za obvyklejší než úroveň v USA, žádné důkazy, nemá Komise důvod k tomu, aby stav zásob v USA považovala za neobvykle vysoký.
- (81) Tvrzení týkající se zásob popsaná v 77. a 78. bodě odůvodnění musí být proto zamítnuta.

3.3.2. Přitažlivost trhu Unie

- (82) Za účelem zjištění, zda by byl trh Unie přitažlivý pro výrobce v USA, pokud by opatření pozbyla platnosti, posoudila Komise velikost trhu Unie a cenu na trhu Unie, a to zejména s ohledem na možný odklon obchodu.
- (83) Jak je objasněno v 64. bodě odůvodnění, trh Unie je poměrně malým trhem, zejména v porovnání s výrobou v USA.
- (84) Dovoz do Unie byl omezený; v období přezkumného šetření mělo výrobní odvětví Unie podíl na trhu ve výši 96 %.
- (85) Za účelem posouzení přitažlivosti trhu Unie z hlediska ceny porovнала Komise cenu na trhu Unie s dovozní cenou franko přístav určenou v Unii na základě vývozních cen vyvážejících výrobců v USA v období přezkumného šetření na třech hlavních vývozních trzích USA a na všech třetích vývozních trzích s výjimkou Unie (podle vývozních statistik US ITC na úrovni FAS).

⁽¹⁾ K dispozici na adrese <https://www.reuters.com/article/us-usa-biofuels-idUSKCN0VQ2QW> (naposledy zobrazeno dne 18. března 2019).

- (86) Jelikož se specifikace pro vlhkost na trhu Unie liší od domácího trhu USA a většiny ostatních vývozních trhů, museli by výrobci v USA v případě, že by se rozhodli obnovit vývoz do Unie, vynaložit dodatečné výrobní náklady spojené se snížením obsahu vody v bioethanolu, jak je objasněno v 45. až 47. bodě odůvodnění. Komise proto vývozní ceny USA náležitě upravila o příplatek za úpravu pro Unii.
- (87) Mimoto je třeba uvést, že v květnu 2012 vyhlásila Komise nařízení pro stanovení správného sazebního zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury ⁽¹²⁾. Od té doby se určitý dovoz dotčeného výrobku, který mohl být v období původního šetření zařazen do jiných celních kódů, zařazuje do kódu KN 2207 20 00, jenž je spojen s dovozním clem, které má na vývozce odrazující účinek. V období přezkumného šetření činilo smluvní dovozní clo vztahující se na výrobek, který je předmětem přezkumu, 129 EUR za tunu nebo 243 EUR za tunu podle celního kódu, do něž byl výrobek, který je předmětem přezkumu, zařazen. V období přezkumného šetření představovalo toto smluvní dovozní clo 18 % až 34 % dovozní ceny franko přístav určené v Unii, jak je početně zjištěna v 88. bodě odůvodnění, nebo 18 % až 36 % dovozní ceny franko přístav určené v Unii, jak je početně zjištěna v 89. bodě odůvodnění.
- (88) U vývozu výrobku, který je předmětem přezkumu, z USA na tři hlavní vývozní trhy USA a na všechny třetí vývozní trhy s výjimkou Unie byla početně zjištěná cena franko přístav určené v Unii zohledňující náklady na mezinárodní dopravu, příplatek za úpravu pro Unii a smluvní dovozní clo v rozmezí od 694 EUR za tunu do 719 EUR za tunu. I nižší cena franko přístav určené v Unii byla proto vyšší než cena na trhu Unie, která byla v období přezkumného šetření stanovena ve výši 655 EUR za tunu. To znamená, že by vyvážející výrobci v USA nebyli schopni prodávat na trhu Unie za ceny, jichž v období přezkumného šetření obvykle dosahovali na třetích trzích.
- (89) Pro úplnost a za účelem přijetí konzervativního přístupu zjistila Komise početně rovněž cenu franko přístav určené v Unii bez zohlednění příplatku za úpravu pro Unii, jelikož vývozní ceny USA by obvykle již měly zahrnovat určité náklady na úpravu, jak je objasněno v 45. až 47. bodě odůvodnění. Podle tohoto přístupu by se cena franko přístav určené v Unii uvedená v předchozím bodě odůvodnění snížila na úroveň v rozmezí od 682 EUR za tunu do 707 EUR za tunu. I bez příplatku za úpravu pro Unii by tudíž vyvážející výrobci v USA nebyli schopni dosáhnout na trhu Unie cen, za něž prodávali výrobek, který je předmětem přezkumu, v období přezkumného šetření na třetích trzích.
- (90) Komise proto dospěla k závěru, že by ceny nepředstavovaly pro vyvážející výrobce v USA důvod k přesměrování jejich vývozu do Unie, pokud by opatření pozbyla platnosti.
- (91) Žádost o přezkum odkazovala na stávající antidumpingová opatření uložená na dovoz bioethanolu pocházejícího z USA v Číně, Peru a Brazílii a příslušné možné riziko přesměrování obchodu do Unie jakožto jiný zdroj možného obnovení dumpingu.
- (92) Komise uznala možné účinky vedoucí k přesměrování vývozu bioethanolu pocházejícího z USA, které vyplývají z existence těchto opatření. Jak je uvedeno níže, domnívala se však, že riziko odklonu obchodu je v rámci celkového posouzení obnovení dumpingu omezené.
- (93) Za prvé, antidumpingová a vyrovnávací opatření v Číně byla uložena na lihovarské sušené výpalky, nikoli bioethanol, a tato opatření byla uložena dlouho před obdobím přezkumného šetření. Týkají se tudíž jiného výrobku, a nelze snadno vyvodit závěr, že by mohla existovat přímá souvislost s nárůstem dovozu bioethanolu do Unie.
- (94) Ve svém podání ze dne 5. července 2018 žadatel uvedl, že čínské orgány zvýšily dovozní clo vztahující se na bioethanol z USA z 5 % v roce 2016 na 30 % v roce 2017 s dalším zvýšením na 45 % a 70 % v roce 2018. Podle databáze WTO týkající se doložek nejvyšších výhod a preferenčních celních sazeb ⁽¹³⁾ však dovozní clo v Číně u podpoložky HS 2207 10 v roce 2009 činilo 5 %, poté vzrostlo na 40 % a v roce 2017 se opět snížilo na 8 %. Dovozní celní sazba platná v Číně pro podpoložku HS 2207 20 od roku 2006 činila 80 %, v roce 2016 se snížila na 30 % a na této úrovni zůstala i v období přezkumného šetření. Komise proto nebyla s to tvrzení žadatele potvrdit.

⁽¹²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 211/2012 ze dne 12. března 2012 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 73, 13.3.2012, s. 1).

⁽¹³⁾ K dispozici na adrese: https://www.wto.org/english/tratop_e/tariffs_e/tariff_data_e.htm (naposledy zobrazeno dne 13. února 2019).

- (95) Statistiky US ITC v této souvislosti prokazují, že vývoz výrobku, který je předmětem přezkumu, z USA do Číny již byl každopádně vstřebán vyšším vývozem do jiných třetích zemí v posledních letech. Možné riziko přeměrování tohoto vývozu do Unie v případě, že by opatření pozbyla platnosti, je proto omezené. I kdyby byl po zvýšení dovozních cel veškerý vývoz bioethanolu z USA do Číny uskutečněn v období přezkumného šetření, který činí 140 tisíc tun, s průměrnou cenou ve výši 442 EUR/t na úrovni FAS, přeměrován do Unie, představoval by pouze 3 % spotřeby v Unii v období přezkumného šetření.
- (96) Za druhé, pokud jde o Brazílii, v žádosti o přezkum se odkazovalo na celní kvótu, která byla zavedena v srpnu 2017 a která stanovila celní sazbu ve výši 20 % pro dovoz bioethanolu nad rámec kvóty ve výši 600 milionů litrů ⁽¹⁴⁾ (473 tisíc tun). I s touto zavedenou celní sazbou však v posledním čtvrtletí období přezkumného šetření představoval vývoz bioethanolu z USA do Brazílie 318 milionů litrů (251 tisíc tun), což je více než dvojnásobek kvóty pro toto čtvrtletí. Výrobek, který je předmětem přezkumu, byl vyvážen z USA do Brazílie za průměrnou cenu ve výši 522 EUR/t. To naznačuje, že navzdory existenci celní sazby ve výši 20 % je Brazílie pro vývoz z USA i nadále přitažlivá. Komise proto nepokládá za pravděpodobné, že by byl tento vývoz přeměrován do Unie.
- (97) Za třetí, co se týká opatření, která byla zavedena v Peru, za předpokladu, že by vyrovnávací opatření ve výši téměř 48 USD za tunu, která Peru uložilo v listopadu 2018 ⁽¹⁵⁾, zcela zabránila vývozu bioethanolu z USA do Peru (pro což nebyla Komise schopna získat důkazy), představovalo by přeměrování tohoto dovozu, který v období přezkumného šetření činil 127 tisíc tun, do Unie pouze 3 % spotřeby v Unii v období přezkumného šetření. Ani takovýto pesimistický scénář týkající se odklonu obchodu v důsledku peruánských opatření by proto nemohl vést k přesvědčivému závěru ohledně obnovení dumpingu u bioethanolu z USA.
- (98) Po poskytnutí informací žadatel tvrdil, že v rozporu se závěry Komise týkajícími se přitažlivosti považují výrobci bioethanolu v USA trh Unie za velmi přitažlivý. Toto tvrzení založil žadatel na skutečnosti, že výrobní odvětví v USA začalo obnovovat certifikaci udržitelnosti, která je zapotřebí pro prodej bioethanolu na trhu Unie podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie ⁽¹⁶⁾. Podle žadatele je pro výrobce a obchodníky ze třetích zemí jediným důvodem investic do certifikace podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie možnost vývozu do Unie. Žadatel předložil seznam sedmi výrobců v USA (Marquis Energy, Archer Daniels Midland, Green Plains, Cargill, Conestoga Energy Partners – dva certifikáty, Plymouth Energy), kteří údajně obnovili svou unijní certifikaci udržitelnosti.
- (99) Na podporu tvrzení popsanych v 98. bodě odůvodnění citoval žadatel novinový článek ze srpna 2017 ohledně plánů výrobce a obchodníka v USA, společnosti Archer Daniels Midland (dále jen „ADM“), *týkajících se [změny] uspořádání suchého mlýna na výrobu ethanolu v Peorii, Illinois, za účelem výroby průmyslového a nápojového alkoholu a paliva s vyšší marží určených pro vývozní trh* ⁽¹⁷⁾.
- (100) Ačkoli žadatel nepředložil žádné důkazy ohledně unijní certifikace udržitelnosti podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie u výrobců a obchodníků v USA, Komise toto tvrzení přezkoumala. V této souvislosti je třeba uvést, že unijní certifikace udržitelnosti podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie je *de iure* dobrovolná, tj. dovoz do Unie lze uskutečnit i bez této certifikace. Použití biopaliv, která nebyla certifikována, však nebude zohledněno při posuzování plnění požadavků zmíněné směrnice týkajících se vnitrostátních cílů, pokud jde o celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie a podíl energie z obnovitelných zdrojů v dopravě, a při posuzování plnění povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů ze strany členského státu ⁽¹⁸⁾. Jelikož bioethanol je dražší než běžné palivo, neexistuje proto podle důkazů obsažených ve spisu žádný hospodářský důvod pro dovoz bioethanolu bez unijní certifikace udržitelnosti podle směrnice o energii z obnovitelných zdrojů. Komise proto dospěla k závěru, že existuje jednoznačná pobídka k prodeji ethanolu certifikovaného podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie na trhu Unie, což znamená, že při vývozu do Unie je certifikace udržitelnosti fakticky nezbytná. Komise zjistila, že pouze čtyři společnosti (Marquis Energy, Green Plains, jedna ze společností Conestoga Energy Partners, Plymouth Energy) ze sedmi společností v USA uvedených

⁽¹⁴⁾ Usnesení č. 72 ze dne 31. srpna 2017 a ministerská vyhláška č. 32 ze dne 4. září 2017.

⁽¹⁵⁾ Usnesení č. 152 ze dne 6. listopadu 2018.

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽¹⁷⁾ K dispozici na adrese <https://www.reuters.com/article/us-adm-results/adm-says-profit-tumbles-and-issues-gloomy-view-shares-drop-idUSKBN1D01EV> (naposledy zobrazeno dne 15. března 2019).

⁽¹⁸⁾ Článek 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

žadatelem mají skutečně certifikaci udržitelnosti platnou pro Unii (certifikace EU-ISCC⁽¹⁹⁾). Ostatní tři společnosti (Archer Daniels Midland, Cargill, jedna ze společností Conestoga Energy Partners) obnovily svou certifikaci ISCC-PLUS⁽²⁰⁾, která je platná pro dodávky mimo Unii, zejména do Japonska. Všichni výrobci a obchodníci v USA, kteří mají certifikaci pro Unii, jsou mimoto certifikováni nepřetržitě od roku 2011⁽²¹⁾. Tyto společnosti obnovovaly svou certifikaci i v době uplatňování antidumpingových opatření navzdory skutečnosti, že do Unie neprodávaly. Z důkazů obsažených ve spisu proto vyplývá, že unijní certifikace podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie je z hospodářského hlediska důležitá i při prodeji na ostatních trzích jako globální známka kvality. Na základě dostupných údajů proto Komise vyvodila závěr, že obnovení certifikace nelze chápat pouze jako náznak záměru výrobců v USA obnovit vývoz do Unie, nýbrž obecněji jako důkaz udržitelnosti, který je důležitý i při vývozu na ostatní trhy. Povinnost týkající se certifikace je mimoto spolu s požadavkem na obsah vody a stávajícími dovozními cly dalším faktorem, který omezuje přístup výrobců a/nebo vývozců v USA na trh Unie, a snižuje tak jeho přitažlivost.

- (101) Co se týká plánů společnosti ADM, Komise sice uznala, že společnost ADM měla v úmyslu zaměřit se více na vývoz paliva ethanol vyráběného v jejím závodě v Peorii, nejsou však k dispozici důkazy, že se společnost chtěla zaměřit na trh Unie, zejména vzhledem ke skutečnosti, že společnost ADM nebyla certifikována podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie. Je třeba rovněž zmínit, že změna uspořádání výrobního závodu byla navržena s cílem přeměrovat výrobu od paliva ethanol na výrobu nápojového a průmyslového ethanolu. Tato změna by ve skutečnosti snížila výrobní kapacitu tohoto výrobního závodu o 100 milionů galonů (přibližně 300 tisíc tun), jak je uvedeno v jiném novinovém článku⁽²²⁾.
- (102) Obě tvrzení týkající se záměrů výrobců a obchodníků v USA přeměrovat prodej na trh Unie uvedená v 98. a 99. bodě odůvodnění je proto třeba zamítnout.
- (103) Žadatel předložil rovněž studii externího týmu ekonomů a tvrdil, že výpočty Komise týkající se přitažlivosti trhu Unie z hlediska cen nebyly správné a že v rozporu se závěry Komise je trh Unie pro vývoz z USA přitažlivý.
- (104) Komise uznala, že v porovnání s některými vývozními trhy USA může být trh Unie přitažlivým trhem z hlediska ceny. V rámci posuzování pravděpodobnosti dalšího dumpingu působícího újmu, jak se vyžaduje v čl. 11 odst. 2 základního nařízení a jak je objasněno v 48. a 59. bodě odůvodnění, však Komise provedla analýzu přitažlivosti trhu Unie z hlediska cen na základě tří jednotlivých vývozních trhů navržených žadatelem. Pro úplnost tak učinila i s cenami veškerého vývozu z USA do třetích zemí celkem s výjimkou Unie. Komise nemá právní povinnost přezkoumat každý vývozní trh jednotlivě. V daném případě posoudila Komise dva největší vývozní trhy USA a třetí trh zvolený žadatelem. Nebylo by přiměřené posoudit jednotlivě všech 36 vývozních trhů (s vyloučením Unie) výrobců a/nebo vývozců dotčeného výrobku v USA v případě, že analýza největších vývozních trhů nepřinese dostatečné důkazy o přitažlivosti z hlediska ceny. Jak již bylo vyvozeno v 59. bodě odůvodnění, žadatel neuvedl žádný důvod ohledně toho, proč tři vývozní trhy USA, které původně navrhl a které Komise přezkoumala, již nepředstavují vhodný základ pro analýzu Komise. S ohledem na Brazílii, Kanadu a Peru, tři trhy navržené žadatelem, obsahuje studie stejná zjištění, jaká učinila i Komise, pokud jde o přitažlivost trhu Unie z hlediska ceny. Komise se proto domnívala, že předložená studie neobsahuje žádné důkazy o chybě ve výpočtu Komise. Komise měla naopak za to, že studie předložená žadatelem dokládá její původní zjištění.
- (105) Po poskytnutí informací předložil žadatel důkazy o výši dovozních cel v Číně. Co se týká Číny, žadatel dále uvedl, že skutečnost, že vývoz do Číny již vstřebaly jiné třetí země, je třeba chápat jako jednoznačné potvrzení toho, že k odklonu obchodu už dochází.

⁽¹⁹⁾ K dispozici na adrese <https://www.iscc-system.org/process/audit-and-certification-process/iscc-system-documents/> (naposledy zobrazeno dne 19. března 2019).

⁽²⁰⁾ K dispozici na adrese <https://www.iscc-system.org/process/audit-and-certification-process/iscc-system-documents/> (naposledy zobrazeno dne 19. března 2019).

⁽²¹⁾ K dispozici na adrese <https://www.iscc-system.org/certificates/all-certificates/> (naposledy zobrazeno dne 15. března 2019).

⁽²²⁾ K dispozici na adrese <http://ethanolproducer.com/articles/14531/adm-announces-plans-to-reconfigure-ethanol-complex-in-illinois> (naposledy zobrazeno dne 15. března 2019).

- (106) Komise uznala, že žadatel předložil dostatečné důkazy o výši dovozních cel v Číně uložených na ethanol pocházející z USA. Komise nepopřela, že vývozci v USA hledali nové trhy poté, co se dovozní cla v Číně zvýšila. Komise se však domnívala, že objem vývozu z USA do Číny v období přezkumného šetření je nejdůležitější pro analýzu hrozby možného přesměrování obchodu na trh Unie. Objemy, které již našly nové trhy, se nepovažují za podstatné.
- (107) Po poskytnutí informací žadatel tvrdil, že brazilský trh není pro výrobce a/nebo vývozce v USA přitažlivý vzhledem k dovoznímu clu ve výši 20 %, které bylo uloženo na dovoz přesahující dovozní kvótu, jak je uvedeno v 96. bodě odůvodnění. Na podporu tohoto tvrzení odkázal žadatel na novinový článek z října 2018, v němž se uvádělo, že vývoz ethanolu vyrobeného z kukuřice z USA do Brazílie klesl v srpnu na nejnižší úroveň za téměř tři roky⁽²³⁾. Žadatel také tvrdil, že by Komise měla vzít v úvahu skutečnost, že Brazílie má silnou domácí poptávku, její situace v oblasti nabídky, a tudíž potřeba dovozu, však kolísá. Podle žadatele představují většinu brazilských rafinérií cukru a bioethanolu „kombinovaná zařízení“, která jsou schopna přecházet mezi výrobou cukru a bioethanolu podle cen a ziskovosti těchto dvou produktů.
- (108) Co se týká účinku celní kvóty, je třeba uvést, že citovaný novinový článek pouze uváděl, že měsíční objemy vývozu v srpnu 2018 dosáhly úrovně, která je nejnižší od října 2015. Vývozní statistiky US ITC ve skutečnosti ukazují nulové objemy vývozu v srpnu 2018, což je situace, k níž došlo naposledy v říjnu 2015. Novinový článek však s výjimkou tohoto srovnání mezi srpnem 2018 a říjnem 2015 neobsahuje žádné informace o trendech v oblasti vývozu. Vývoz z USA do Brazílie se ve skutečnosti v září 2018 obnovil a v porovnání s předchozím rokem se v roce 2018 celkově zvýšil.
- (109) Komise se mimoto domnívala, že žadatel nepředložil dostatečné důkazy o struktuře a fungování brazilského odvětví bioethanolu, a ani Komise nebyla s to tyto důkazy získat. V rozporu s tvrzeními žadatele vývozní statistiky US ITC prokazují, že se vývoz paliva ethanol z USA do Brazílie v posuzovaném období trvale zvyšoval a vzrostl i v roce 2018. Tvrzení žadatele týkající se přitažlivosti brazilského trhu pro výrobce a/nebo vývozce v USA je proto nutné zamítnout.
- (110) Po poskytnutí informací žadatel tvrdil, že Komise uměle snížila pravděpodobný dopad peruánských opatření na trh Unie posouzením možného odklonu obchodu z Číny a Peru odděleně.
- (111) Vzhledem ke zvláštnostem trhu Unie, tj. maximálnímu povolenému obsahu vody u výrobku, který je předmětem přezkumu, a certifikaci udržitelnosti podle směrnice o obnovitelných zdrojích energie, která je pro prodej na trhu Unie fakticky nezbytná, jak je objasněno v 100. bodě odůvodnění, nepovažovala Komise za pravděpodobné, že by byl vývoz z USA do Peru a Číny přesměrován v celém rozsahu na trh Unie. Žadatel mimoto nepředložil žádné důkazy, které by toto tvrzení podpořily. Toto tvrzení je proto třeba zamítnout.

3.3.3. Závěr ohledně pravděpodobnosti obnovení dumpingu

- (112) Vzhledem k výše uvedenému posouzení pravděpodobnosti obnovení dumpingu v případě pozbytí platnosti opatření dospěla Komise k závěru, že není pravděpodobné, že by výrobci bioethanolu v USA vyváželi významné množství bioethanolu do Unie za dumpingové ceny, pokud by opatření pozbyla platnosti.
- (113) Po poskytnutí informací žadatel tvrdil, že Komise měla uplatnit svou předchozí praxi a vyvodit závěr, že nedostatečná spolupráce ze strany výrobců v USA představuje další – a důležitý – důkaz o tom, že „vyvážející výrobci nechťeli nebo nebyli schopni ukázat, že by v případě zániku opatření nedocházelo k žádnému dumpingu“⁽²⁴⁾.
- (114) Komise v reakci na to nejprve připomenula, že její rozhodovací praxe – založená na posouzení každého jednotlivého případu – nemůže být závazná pro budoucí šetření, a není proto ukazatelem toho, jak by měla být určitá zjištění Komise přijata. Za druhé, zjištění v rámci zmíněného šetření se pokládalo za dodatečný faktor, jeden z mnoha činitelů, které vedly Komisi k jejímu závěru v tomto konkrétním případě. Za třetí, nedostatečnou spolupráci ze strany vyvážejících výrobců v USA lze považovat za dodatečný a doplňkový faktor znemožňující získání podrobných informací s ohledem na posouzení pravděpodobnosti přetrvávání a obnovení dumpingu, což

⁽²³⁾ K dispozici na adrese <https://www.reuters.com/article/us-usa-ethanol-brazil/u-s-ethanol-exports-to-brazil-drop-to-nearly-three-year-low-idUSKCN1MF2FI> (naposledy zobrazeno dne 15. března 2019).

⁽²⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1001/2008 ze dne 13. října 2008 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých potrubních tvarovek ze železa nebo oceli pocházejících z Korejské republiky a Malajsie po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. L 275, 16.10.2008, s. 18).

nutně vede k použití dostupných údajů podle článku 18 základního nařízení. Komise se však domnívala, že nedostatečná spolupráce nemůže být důvodem pro prodloužení opatření. V tomto konkrétním případě považovala Komise nedostatečnou spolupráci ze strany vyvážejících výrobců v USA za prvek znemožňující úplné a důkladné posouzení všech faktorů, a proto použila dostupné údaje. Po posouzení všech důkazů, které měla k dispozici, dospěla Komise při použití článku 18 základního nařízení k závěru, že není pravděpodobné obnovení dumpingu, pokud by opatření pozbyla platnosti. Toto tvrzení musí být proto rovněž zamítnuto.

3.4. Závěr

- (115) Vzhledem ke skutečnosti, že obnovení dumpingového dovozu z dotčené země není pravděpodobné, není proto nutné analyzovat pravděpodobnost obnovení újmy a zájem Unie. Opatření uložená na dovoz bioethanolu pocházejícího ze Spojených států amerických by proto měla být zrušena a řízení ukončeno.

4. ZÁVĚR

- (116) Z výše uvedených úvah vyplývá, že podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení by antidumpingová opatření vztahující se na dovoz bioethanolu pocházejícího z USA, která byla uložena nařízením (EU) č. 157/2013, měla být zrušena.
- (117) Výbor zřízený podle čl. 15 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 nevydal stanovisko,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Antidumpingové clo uložené na dovoz bioethanolu, někdy označovaného jako „palivo ethanol“, tj. ethylalkoholu vyráběného ze zemědělských produktů (jak jsou uvedeny v seznamu v příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie), denaturovaného či nedenaturovaného, s výjimkou produktů s obsahem vody převyšujícím 0,3 % (m/m) měřeno v souladu s normou EN 15376, avšak včetně ethylalkoholu vyráběného ze zemědělských produktů (jak jsou uvedeny v seznamu v příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie) ve směsi s benzinem o obsahu ethylalkoholu převyšujícím 10 % (v/v) určeného pro použití v palivu, v současnosti kódů KN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 50, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 a ex 3824 99 92 (kódů TARIC 2207 10 00 12, 2207 20 00 12, 2208 90 99 12, 2710 12 21 11, 2710 12 25 92, 2710 12 31 11, 2710 12 41 11, 2710 12 45 11, 2710 12 49 11, 2710 12 50 11, 2710 12 70 11, 2710 12 90 11, 3814 00 10 11, 3814 00 90 71, 3820 00 00 11 a 3824 99 92 66), a pocházejícího z USA se tímto zrušuje a řízení týkající se tohoto dovozu je ukončeno.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. května 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER